

Op 22 juli 2026 overleed Sjoerd, ereid van Schaakclub Assen, op 66-jarige leeftijd. Sjoerd was sinds enige tijd ongeneeslijk ziek. Drie jaar geleden, bij het horen van de diagnose, vertelde Sjoerd dat hij het leven vanaf nu ging zien als een schaakpartij die hij vanuit verloren stelling zo lang mogelijk zou proberen te rekken. Hoewel de tegenstander steeds sterker werd, bleef Sjoerd zo lang als mogelijk actief en kwam zolang hij kon nog op de vrijdagavond en de KNSB-zaterdagen langs, als speler of als supporter/liefhebber.

Sjoerd was een onmisbare schakel binnen de schaakclub. Een sterke speler, ruim 20 jaar voorzitter, toernooidirecteur, jeugd- en teamleider, supporter, organisator van vele promotieactiviteiten (een jaarlijkse schaakdag, simultaans in Vanderveen), maar bovenal een fantantisch mens. Een overzicht van alles wat Sjoerd voor de club gedaan heeft is nauwelijks te geven, op zoveel verschillende gebieden heeft hij bijgedragen. Wat heeft hij veel betekend, zowel voor de schaakclub als voor vele leden in hun persoonlijke leven.

Sjoerd begon zijn schaakcarrière in Friesland. In zijn vaste “*van de bestuurstafel*” column in het clubblad deed hij hier af en toe verslag van wanneer er binnen de club niets te melden was. Onder andere een mooie knokoverwinning, een bijzondere afgebroken partij waarbij zijn moeder de winnende zet vond en een fraaie aanvalsoverwinning op een latere grootmeester waren mooie stukken van zijn hand. Overigens was Sjoerd niet heel erg van het publiceren van eigen overwinningen: de rubriek “*Knoeien met Sjoerd*” werd eens in de zoveel tijd ook door hem van stal gehaald.

In het jaar 2000 werd Sjoerd, na een tijdje niet geschaakt te hebben, lid van Schaakclub Assen. Dat hij het spelletje nog niet verleerd was, bleek al snel: in zijn eerste jaar won hij direct de prijs voor beste nieuwkomer. Maar Sjoerd wilde meer dan alleen spelen. Al gauw ging hij zich organisatorisch met de club bezighouden. In 2002 trad hij toe tot het bestuur, en een jaar later werd hij voorzitter. Een rol die hij maar liefst 20 jaar lang met hart en ziel zou vervullen.

De eerste jaren kenmerkten zich vooral door verschillende locatiewisselingen. We verhuisden van het Mercuriustheater naar de Hertenkamp, en vervolgens naar de Steiger. Juist daar, in de Steiger, groeide de club enorm. Zowel qua speelsterkte en ledenaantal, als qua sfeer. Sjoerd speelde hierin een sleutelrol. Hij was de eerste voorzitter die de trend van vertrekkende sterke spelers wist te keren. Onder zijn leiding wist het eerste team vanaf 2006 in minder dan tien jaar tijd driemaal te promoveren. Assen veranderde van een subtopper in het noorden naar een subtopper op landelijk niveau. De eerste promotie naar de KNSB werd door Sjoerd fraai opgeleukt met een taart van alle teamgenoten. Hier is duidelijk de blik van de ware leider te zien: niet alleen bezig met het eigen bord, maar ook oog voor de ander

Ook andere promoties en kampioenschappen werden uitgebreid gevierd, soms met Sjoerd als teamlid, soms als niet-spielend teamleider. In 2014 promoveerde Assen naar de 2^e klasse KNSB. Als feest organiseerde Sjoerd een barbecue en een WK-wedstrijd Nederland – Spanje. De 5-1 uitslag paste goed in de feeststemming.

Sjoerd wist soms ook gewoon op het juiste moment aanwezig te zijn. Als voorzitter mocht hij op een NOSBO-ALV eens de NOSBO-beker in ontvangst nemen. In de finale was deze helaas onvindbaar waardoor deze later uitgereikt werd. Als trotse overwinnaar neemt Sjoerd deze hieronder in ontvangst:

In de loop der jaren pakte Sjoerd steeds meer op binnen de schaakwereld. Toernooien, trainingsdagen, teamleiderschappen; hij deed het allemaal. Dat leverde hem weleens lastige dilemma's op. Want hoe kies je tussen op vrijdagavond mee naar een bekerwedstrijd in Almelo, of op zaterdag op pad met de jeugd naar Spijkenisse? Het typeert zijn enorme betrokkenheid. Als toernooirecteur Open Drents kijkt Sjoerd tevreden op onderstaande foto.

Ook achter de schermen was Sjoerd de spil van de club. Als er met een lid iets aan de hand was, klein of groot, dan stond hij er. Sjoerd wist als geen ander wat er leefde en kon incidenten snel in de kiem smoren. Na afloop verscheen er dan weleens een column van hem in het clubblad. Zo schreef hij over 'het belang van de vrijwilliger' als er negativiteit dreigde te ontstaan, of over 'kritiek intern, naar buiten eenheid'. Tegen de tijd dat het clubblad op de mat viel, had Sjoerd de plooiën allang weer gladgestreken. Zijn werkwijze sloot naadloos aan bij zijn favoriete voetbalclub Feyenoord: geen woorden, maar daden. Wanneer een clublid door een moeilijke periode ging, was Sjoerd ook altijd degene die overal vanaf wist en het betreffende lid een hart onder de riem stak, middels een belletje, briefje, appje of mailtje, al naar gelang het moment.

De grote kroon op zijn werk volgde eind 2021, toen Schaakclub Assen het honderdjarig bestaan vierde. Er werd een speciale jubileumcommissie opgericht, die Sjoerd uiteraard leidde. Hoewel de organisatie door coronaperikelen gehinderd werd, wist Sjoerd er toch voor te zorgen dat alles door kon gaan en geregeld werd. In eerste instantie zou de burgemeester komen, maar die werd op het laatste moment vervangen door de commissaris van de Koning, mevrouw Klijnsma. Zij reikte Sjoerd de Nationale Erepenning uit.

In 2023 moest Sjoerd noodgedwongen stoppen met het voorzitterschap. Direct na zijn aftreden werd Sjoerd uiteraard tot erelid benoemd. Zolang hij ertoe in staat was, bleef hij naar de clubavonden en de zaterdagcompetitie komen. Als speler, of als supporter. Dit seizoen speelde hij nog viermaal intern. Zijn laatste partij speelde hij op vrijdag 13 februari tegen Jan Boer. Daarnaast bleef hij alles zo goed en zo kwaad als het ging online volgen. In mei van dit jaar zijn zowel het eerste als het tweede team kampioen geworden. Het moet hem van achter de computer ontzettend veel deugd hebben gedaan.

In het jubileumboek schrijft Sjoerd het volgende over zijn lidmaatschap bij Schaakclub Assen:

Sjoerd Homminga, lid sinds 2000 en genietend van een aantal mooie successen zoals het kampioenschap van de NOSBO promotieklasse met Assen 1 in 2010 en Assen 2 in 2018.

Grootste ongemak: weigeren remiseaanbod van Ynte Visser van Unitas 5 in 2006 waardoor het kampioenschap van Assen 1 in eerste klasse NOSBO misgelopen werd.

De uitvaart heeft op 29 juli in besloten kring plaatsgevonden.